

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้าวิจัยและทดลอง โดยเฉพาะในการพัฒนาการศึกษานั้น การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยบทบาทหนึ่ง ซึ่งการเป็นนักวิจัยในที่นี้ก็คือวิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียนนั่นเอง โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริม และแก้ปัญหาให้เด็กมีพัฒนาการและมีกระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น (ทัศนาศาสตร์, 2543 : 72)

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จได้อย่างดี ทั้งการนำกระบวนการวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยนั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่คุณสอนและผู้บริหารสามารถนำไปปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542 : 10) ในหมวด 4 มาตรา 30 ได้ระบุไว้ว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัย เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่าการวิจัยในชั้นเรียนโดยไม่จำกัดว่าจะเป็นครูผู้สอนในระดับใด ครูผู้สอนสามารถจะทำวิจัยได้ในทุกระดับการศึกษา งานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่าย ซับซ้อนเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ปัญหาและสภาพแวดล้อม การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญไม่เฉพาะต่อผู้สอนในการพัฒนาวิชาชีพของตนเองเท่านั้น แต่มีความสำคัญต่อผู้เรียน หากมีการนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และอย่างเต็มตามศักยภาพ การที่ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถและมีพื้นฐานที่ดีในการทำวิจัยจะทำให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะสามารถทำให้ กระบวนการวิจัยไปสู่ผู้เรียนได้ด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนมีการวางแผนทำงานหรือกิจกรรม (การเขียนเค้าโครงการวิจัย) ปฏิบัติจริง (เก็บรวบรวมข้อมูล) และ

เสนอผลการทำงานหรือทำกิจกรรม (เขียนรายงาน) ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยผู้สอนทำการวิจัยได้จริงตามขั้นตอนส่วนผู้เรียนทำด้วยการประยุกต์ขั้นตอนการวิจัยมาใช้ทำกิจกรรม ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์ที่ซึมซับอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ถ่ายทอดเทคนิคกระบวนการในการทำวิจัยไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อรุณศรี อนันตศิริชัย. 2544 : 72)

จากเหตุผลที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการวิจัยมีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา เนื่องจากการทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษาเป็นงานที่ท้าทาย ชวนให้คิด อยากรองท่า เกิดความกระตือรือร้น ใครรู้ใครเห็น ในบางครั้งต้องใช้เวลาเพราะงานวิจัยเป็นงานที่มีความละเอียดถี่ถ้วน ครูที่มีสมรรถภาพพื้นฐานทางการวิจัยจะช่วยให้เป็นผู้ที่มีความรู้ และทัศนคติที่ดีต่องานวิจัย จะเป็นการเอื้ออำนวยให้เกิดความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร หรือนำความรู้ทางการวิจัยไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา เทคนิค วิธีสอน ตลอดจนสื่อการเรียน การสอน โดยการนำการวิจัยไปช่วยการเรียนการสอนและนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรนั้นได้ บัญชา อิงสกุล (2540 : 24 – 25) เสนอแนะว่า ครูผู้ใช้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา ถูกต้องกับสภาพปัญหาความเป็นจริง และมีผลกระทบต่อการพัฒนาวิชาชีพครูควบคู่กันไป และจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องศึกษาวิจัยและพัฒนากันอย่างจริงจัง เพื่อความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สิ่งสำคัญทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัยทางการศึกษา เช่น การจัดให้มีศูนย์ข้อมูลพื้นฐานที่ดี และพร้อมที่จะหยิบข้อมูลมาใช้ได้ มีเอกสารและแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง มีบุคลากรที่ได้รับการอบรมวิจัยมาแล้ว มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ และมีทุนสำหรับการดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ในการนำการวิจัยนำหน้าการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องมองเห็นโครงสร้างหลักสูตรในรูปของระบบ คือ มองให้เห็นความสัมพันธ์ของภารกิจองค์ประกอบต่าง ๆ ในโครงสร้างระบบหลักสูตรทั้งในด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิตให้ชัดเจน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงสร้างระบบหลักสูตรอาจจะเกิดปัญหาที่ระบบปัจจัย หรือระดับกระบวนการ หรือระดับผลผลิต การวิจัยจะเข้ามามีส่วนร่วมในการหาคำตอบว่า ได้เกิดปัญหาหรือข้อบกพร่องอะไรบ้างในโครงสร้างระบบหลักสูตรนั้น ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

แม้ว่าในปัจจุบันหน่วยงานทางการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับสถานศึกษาซึ่งถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามมาตรฐานนี้ ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้วสถานศึกษาหรือสถานศึกษาหลายแห่งได้ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมาบ้างแล้ว แต่ผลสะท้อนกลับสู่สถานศึกษาหรือสถานศึกษานั้น ยังเกิดความล้มเหลวหรือไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนของครูและยังคงเป็นนามธรรม จะเห็นเป็นรูปธรรมก็จากครูที่ทำผลงานอาจารย์ 3 ส่วนหนึ่งเท่านั้น สำหรับปัญหาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ครูไม่ทำวิจัยนั้น สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 4) กล่าวว่า ครูผู้สอนประสบปัญหาในด้านการวิจัยในชั้นเรียนในหลายเรื่อง เช่น ขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการนิเทศติดตามให้ความช่วยเหลือ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน มีภาระงานที่รับผิดชอบมาก ขาดเอกสารตำราที่จะศึกษาหาความรู้ ส่วน มนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 54) สรุปไว้ว่า ปัญหาที่แท้จริงที่ครูไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัย ครูไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูเห็นว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยาก ขาดผู้ให้คำแนะนำในการทำวิจัย ในชั้นเรียน ขาดเอกสารงานวิจัยให้ครูดูเป็นแบบอย่าง และครูไม่มีเวลาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 6) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยขึ้นอยู่กับผู้บริหารของหน่วยงานที่จะให้ความสนใจและให้การสนับสนุน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 (2546 : 50) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและนวัตกรรม โดยกำหนดเป็นกลยุทธ์ระดับแผนงาน และกำหนดเป็นนโยบาย ให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติ แต่สภาพปัจจุบัน พบว่า จำนวนครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีปริมาณที่น้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นผลงานอาจารย์ 3 นอกจากนี้ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูที่มีอยู่ก็ยังไม่ได้มีการส่งเสริมให้เผยแพร่เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ครูผู้อื่น งานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 จึงอยู่ในวงจำกัด โดยเฉพาะครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 – 3 ที่มีการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยมาก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังจากสถานศึกษาหรือจากผู้บริหาร เพราะผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ครูสามารถทำวิจัยได้ ผู้บริหารต้องทราบสาเหตุว่าทำไมครูผู้สอนจึงทำวิจัยไม่ได้ ซึ่งสาเหตุนั้นได้มีผู้ทำการวิจัยถึงปัญหาในการทำวิจัยของครูดังที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องทราบ

และดำเนินการแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุนและเป็นแรงผลักดันให้ครูได้ทำวิจัยให้เกิดเป็นรูปธรรม และการที่ผู้บริหารจะสามารถส่งเสริมให้ครูทำวิจัยได้นั้น ผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องทราบ สภาพและบทบาทของตนเองในการส่งเสริมการทำวิจัยของครูว่ามีบทบาทมากน้อยเพียงใด เพื่อให้สามารถแก้ไขได้ถูกต้อง ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของครู

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 และตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมให้ครูทำวิจัย จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาสภาพการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดต่างกัน ที่มีต่อสภาพการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ที่มีขนาดของ สถานศึกษาต่างกัน
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ผู้สอนแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. ระดับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3 ที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกัน แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

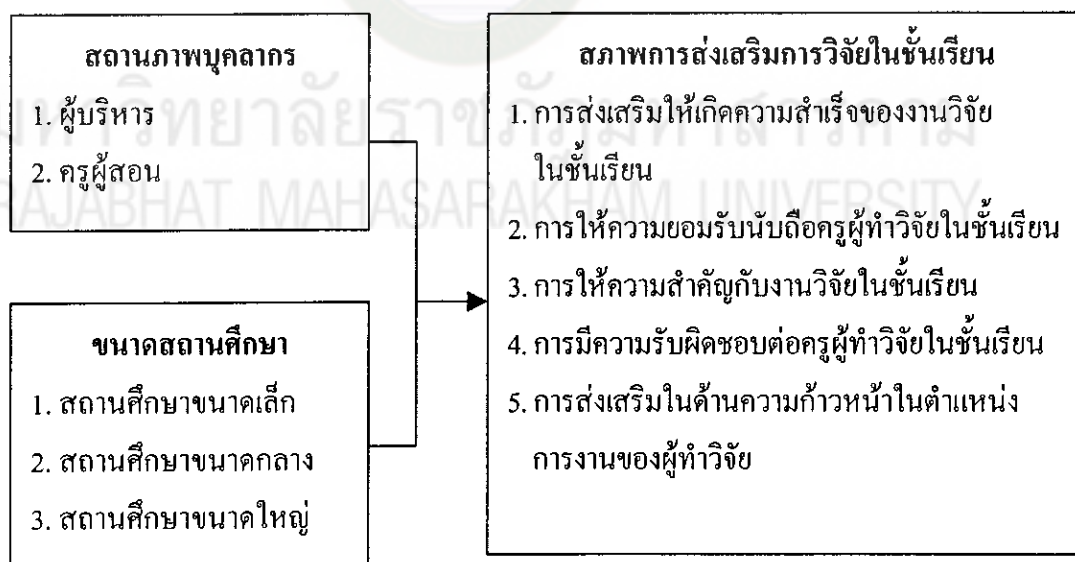
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของ บัญชา อิงสกุล (2540 : 24-25) ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน
4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของผู้ทำวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3
ตาม การรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอน มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอน
ช่วงชั้นที่ 1 - 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3 ปีการศึกษา 2547 จำนวน
2,226 คน แยกตามขนาดสถานศึกษา ตามเกณฑ์การแบ่งขนาดของสถานศึกษาที่เปิดสอน
ช่วงชั้นที่ 1 - 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3 (2547 : 4) ดังนี้

1.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 50 สถานศึกษา ผู้บริหาร 50 คน
ครูผู้สอน 211 คน รวม 261 คน

1.2 สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 109 สถานศึกษา ผู้บริหาร 109 คน
ครูผู้สอน 910 คน รวม 1,019 คน

1.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 50 สถานศึกษา ผู้บริหาร 50 คน
ครูผู้สอน 896 คน รวม 946 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
(Multi – stage Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยใช้เกณฑ์ 20%
(บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 38) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 445 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ

3.1.1 สถานภาพบุคลากร

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครูผู้สอน

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษา

- 1) สถานศึกษาขนาดเล็ก
- 2) สถานศึกษาขนาดกลาง
- 3) สถานศึกษาขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม คือระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา
ขนาดต่างกัน ที่มีต่อสภาพการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอน
ช่วงชั้นที่ 1 - 3 ตามกระบวนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

- 3.2.1 การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
- 3.2.2 การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.2.3 การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน
- 3.2.4 การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.2.5 การส่งเสริมในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ครูทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตน มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ แบบแผนการวิจัยอย่างชัดเจน และใช้ผลงานวิจัยเพื่อส่งผลให้จัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

สภาพการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 - 3 ที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ที่มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การจัดกระบวนการบริหารให้เอื้อต่อการดำเนินงานวิจัย การกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การให้เกียรติยกย่องครูที่มีความรู้ความสามารถในการวิจัย การเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกระตุ้นให้ครูมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน กระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงการสอน
4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำวิจัย เพื่อให้ครูได้รับการช่วยเหลือทั้งในด้านความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย
5. การส่งเสริมในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัย หมายถึง การให้บำเหน็จความชอบหรือพิจารณาความดีความชอบแก่ครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน

สถานภาพ หมายถึง ฐานะ ตำแหน่งของบุคลากรทางการศึกษา แยกเป็น 2 ฝ่ายคือ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษาในสถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-3 ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3

2. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษาที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม. 3) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 แยกเป็น 3 ขนาด ตามเกณฑ์ ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 3 (2547 : 4) ดังนี้

1. สถานศึกษาขนาดเล็ก คือ สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 120 คนลงมา
2. สถานศึกษานขนาดกลาง คือ สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121- 300 คน
3. สถานศึกษานขนาดใหญ่ คือ สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 301 คน

ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการวางแผน และปรับปรุงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1-3 ในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียน และนำผลที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป